

stolsstyrelsen og Advokatsamfundet, og i øvrigt skønnes egnet til at fungere som retsmæglere. Det påhviler henholdsvis den enkelte retspræsident (på Bornholm dommeren) og Domstolsstyrelsen ved udpegningen af retsmæglere at påse, at den pågældende har de fornødne kvalifikationer, herunder en uddannelsesmæssig baggrund.

Det foreslås i *stk. 2*, at Domstolsstyrelsen fastsætter de nærmere regler for antagelse af advokater som retsmæglere, f.eks. om høringsprocedure i forbindelse med antagelsen af retsmæglere og aflønning af de udpegede retsmæglere samt godtgørelse for rejseudgifter (salær for rejsetid og transportudgifter) mv.

Det er vigtigt, at de retsmæglere, der udpeges, også løbende har lejlighed til at udøve hvervet i praksis, og at antallet af retsmæglere derfor ikke fastsættes højere, end hvad antallet af sager tilsiger. Det er ikke et krav, at antallet af retsmæglere er ligeligt fordelt mellem domstolsjurister og advokater. Med henblik på at sikre bredden i »mæglerkorpset« bør det dog tilstræbes, at en passende andel af retsmæglerne er advokater. For domstolsjuristernes vedkommende vil 2-3 retsmæglere ved et embede med 6-8 dommere formentlig være passende, men antallet vil i øvrigt – hvilket formentlig navnlig vil være relevant ved retten på Bornholm – skulle tilpasses antallet af retsmæglingssager ved det enkelte embede.

Det er retten, der beslutter, hvem der skal være retsmægler i den konkrete sag. Parterne er ikke afskåret fra at komme med bemærkninger til valget af retsmægler, herunder om der ønskes en dommer eller en advokat som retsmægler, men retten er ikke bundet af sådanne eventuelle ønsker.

Det forudsættes, at der normalt kun udpeges én retsmægler pr. sag. Den foreslåede regel er dog ikke til hinder for, at retten i det enkelte tilfælde udpeger mere end én retsmægler, hvis der på grund af særlige forhold skønnes behov for det, f.eks. hvis der er tale om særligt store og komplicerede sager.

Der skal så vidt muligt sikres en forholdsmæssig fordeling af sagerne mellem dommermæglere og advokatmæglere.

Ved udpegning af en advokatmægler til en konkret sag ved byretten skal der så vidt muligt vælges en advokatmægler, der har sit kontor i den pågældende retskreds. Hvis særlige forhold gør sig gældende, f.eks. fordi der foreligger inhabilitet, eller fordi der (for tiden) ikke er nogen af de antagede advokatmæglere, der har kontor i den pågældende retskreds, kan der udpeges en advokatmægler med kontor uden for rets-

kredsen, og der bør i disse tilfælde så vidt muligt vælges en advokatmægler fra den nærmeste retskreds.

Ved udpegning af en advokatmægler til en konkret retsmæglingssag ved landsretten eller Sø- og Handelsretten skal der bl.a. tages hensyn til, hvor retsmæglingen geografisk mest hensigtsmæssigt kan afholdes, således at transportomkostninger og -tid for advokatmægleren og parterne begrænses mest muligt, og til en ligelig fordeling af retsmæglingssagerne mellem advokatmæglerne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 274

Bestemmelsen indeholder regler om retsmæglerens inhabilitet.

Bestemmelsen i *stk. 1* fastslår, at reglerne om dommers inhabilitet i retsplejelovens §§ 60 og 61 finder tilsvarende anvendelse for retsmæglere. En advokat eller en dommer vil således f.eks. ikke kunne udpeges som retsmægler, hvis vedkommende er nært beslægtet med en af parterne. Endvidere kan en advokat, der tidligere har været rådgiver for en af parterne i forbindelse med sagen, ikke udpeges som retsmægler. En dommer, der har haft berøring med sagen under forberedelsen (dvs. efter sagsanlæg, men inden retsmæglingen) kan godt udpeges som retsmægler, medmindre dommeren rent undtagelsesvis – eksempelvis som led i traditionel forligsmægling – har udtalt sig om sagen på en sådan måde, at der af den grund foreligger inhabilitet.

Selv om der ikke foreligger egentlig inhabilitet, bør retten dog i almindelighed være tilbageholdende med at udpege en dommer som retsmægler, hvis dommeren under forberedelsen har taget stilling til anmodninger fra parterne, f.eks. hvor en part har fremsat anmodning om forlængelse af fristen til at komme med et processkrift, hvilket modparten har protesteret imod.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 275

Bestemmelsen indeholder regler om forløbet af en retsmægling.

Det foreslås i *stk. 1*, at retsmægleren i samråd med parterne skal fastlægge forløbet af retsmæglingen. Retsmægleren bør således – hvis det ikke er sket tidligere – indlede retsmæglingssamtalen med at redegøre for processen og i samråd med parterne få klargjort sin